

NOTA VAN TOELICHTING

Met de aanvaarding en inwerkingtreding van de wet tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering in verband met de regeling van het vastleggen en bewaren van kentekengegevens door de politie (ook wel: de wet ANPR) (Kamerstukken 33 542) is het op grond van artikel 126jj van het Wetboek van Strafvordering (verder: Sv) voor de politie en de Koninklijke marechaussee mogelijk alle een camera passerende kentekens (ANPR-gegevens) vast te leggen en gedurende vier weken te bewaren. Overeenkomstig hetgeen daarover is opgemerkt in de Kamerstukken (zie onder meer *Kamerstukken II* 2012/13, 33 542, nr. 3, blz. 2-3, nr. 4, blz. 12 en nr. 6, blz. 6-8), zijn in deze algemene maatregel van bestuur ter uitvoering van die wet regels opgenomen over de inzet van de ANPR-camera's (cameraplan, criteria voor plaatsing en inzet), de afstelling van de camera's, de toegestane foutmarges, de toegang tot de ANPR-gegevens, de vastlegging (logging) van de raadpleging, de automatische vernietiging en de beveiliging van de gegevens. Eveneens zijn de nadere voorwaarden waaronder de ANPR-gegevens aan het buitenland kunnen worden verstrekt in dit besluit vastgelegd.

De ANPR-gegevens die overeenkomstig artikel 126jj Sv worden bewaard (hierna: 126jj-gegevens) zijn politiegegevens. Dat betekent dat de bepalingen uit de Wet politiegegevens (WPG) en het Besluit politiegegevens (BPG) daarop van toepassing zijn voor zover daarvan niet wordt afgeweken in artikel 126jj Sv of in dit besluit. In artikel 126jj Sv is de verhouding tot de bepalingen in de WPG verhelderd. Geëxpliciteerd is dat paragraaf 2, met uitzondering van artikel 8 en paragraaf 3 met uitzondering van de artikelen 17 en 17a en paragraaf 5a van de WPG, *niet* van toepassing zijn op de 126jj-gegevens. Dit betekent dat de bepalingen in het BPG die uitvoering geven aan bepalingen uit de genoemde paragrafen – met uitzondering van de artikelen die zijn uitgezonderd – niet van toepassing zijn op de 126jj-gegevens. Bovendien voorziet dit besluit in artikel 12 ten aanzien van artikel 17 van de WPG in enkele afwijkende regels van de bepalingen in paragraaf 5 van het BPG. In aanvulling op de bepalingen uit het BPG bevat dit besluit eveneens regels over de verstrekking van 126jj-gegevens aan Bonaire, Sint Eustatius en Saba ter uitwerking van artikel 17a van de WPG.

De bepalingen uit dit besluit zijn slechts van toepassing op ANPR-gegevens die op grond van artikel 126jj worden bewaard. Op ANPR-gegevens en andere politiegegevens die op grond van de artikelen 8 of 9 van de WPG (verder) worden verwerkt zijn de 'gewone' bepalingen van het BPG van toepassing.

1. Plaatsing en inzet van ANPR-camera's

Definities (artikel 1)

Artikel 1 bevat enkele definitiebepalingen. In artikel 1, onder b, wordt met de zinsnede 'bedoeld in artikel 126jj, tweede lid, van de wet' tot uitdrukking gebracht dat daar waar in dit besluit wordt gesproken van ANPR-gegevens, enkel de gegevens worden bedoeld die op grond van artikel 126jj Sv worden bewaard; op ANPR-gegevens of andere politiegegevens die op grond van de artikelen 8 of 9 van de WPG (verder) worden verwerkt zijn de 'gewone' bepalingen van het BPG van toepassing.

Cameraplan (artikel 2)

Jaarlijks zal door de politie en de Koninklijke marechaussee, in overleg met het openbaar ministerie, een cameraplan worden opgesteld. Het cameraplan zal zowel betrekking hebben op de inzet van vaste als op de inzet van mobiele camera's. Dit is van belang omdat de inzet van vaste en mobiele camera's in onderlinge samenhang moet worden gezien. Vaste camera's zijn camera's die op of aan de weg worden gemonteerd, bijvoorbeeld aan bestaande installaties. Voor vaste camera's wordt vastgelegd op welke locaties zij zijn geplaatst dan wel zij in het komende jaar worden geplaatst. Wanneer structureel gebruik wordt gemaakt van cameraopstellingen van andere instanties dan zullen deze ook worden opgenomen in het cameraplan. Mobiele camera's zijn zowel camera's die in een voertuig zijn geplaatst als camera's die tijdelijk op een bepaalde locatie kunnen worden geplaatst. Voor de toepassing van dit wetsvoorstel zal het met name gaan om deze laatste categorie. Ten aanzien van camera's die zijn geplaatst in voertuigen geldt dat zij uitsluitend op grond van artikel 126jj Sv kunnen worden ingezet als het voertuig zich (uitsluitend) in een gebied verplaatst als bedoeld in artikel 3, tweede lid. Voor mobiele camera's kan niet van tevoren worden vastgelegd op welke locaties zij worden geplaatst. In plaats daarvan zal in het cameraplan worden vastgelegd hoeveel mobiele camera's beschikbaar zijn en op welke soorten locaties zij kunnen worden ingezet. Het cameraplan zal aan de minister van Veiligheid en Justitie worden gezonden en zal door middel van publicatie in de Staatscourant openbaar worden gemaakt. Het cameraplan biedt inzicht in de uitkomst van de afweging op basis van in dit besluit in artikel 3 opgenomen plaatsingscriteria. Met de publicatie van het cameraplan is de transparantie van de beslissing omtrent de plaatsing van ANPR-camera's gewaarborgd en wordt voldaan aan de wettelijke eis dat de aanwezigheid van het technisch hulpmiddel op duidelijke wijze kenbaar moet zijn gemaakt (artikel 126jj, eerste lid, Sv).

Criteria voor plaatsing en inzet (artikel 3)

ANPR-camera's mogen slechts worden geplaatst en ingezet overeenkomstig het cameraplan. Of de camera's ook daadwerkelijk worden geplaatst of ingezet, wordt voor de politie besloten door de korpschef van de politie en voor de Koninklijke marechaussee door de minister van Defensie (zie artikel 1, onder e, van dit besluit; vgl. artikel 1, onder f, van de Wet politiegegevens) (verder: de verantwoordelijke) in overleg met het openbaar ministerie. De plaatsing en inzet van ANPR-camera's moet, gelet op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van burgers, passen binnen de randvoorwaarden van proportionaliteit en subsidiariteit. Om deze proportionaliteit en subsidiariteit nader in te vullen zijn in artikel 3 van dit besluit nadere criteria voor de plaatsing en inzet van de ANPR-camera's beschreven. Deze criteria zijn: of sprake is van een locatie met een bepaald risico, zoals bijvoorbeeld een vliegveld; of sprake is van een locatie met een intensieve verkeersstroom of een bepaalde functie; of sprake is van een locatie waarvan bekend is dat bepaalde strafbare feiten op dergelijke locaties worden gepleegd. Kort samengevat, worden ANPR-camera's slechts ingezet op voor de opsporing mogelijk relevante locaties. Bij de beslissing tot daadwerkelijke plaatsing van de camera's moet niet alleen worden beoordeeld of aan deze criteria wordt voldaan, maar ook of de inzet van de camera's proportioneel en subsidiair (noodzakelijk) is (zie ook het vierde lid). Dat wil zeggen dat moet worden bekeken of de plaatsing van de camera's daadwerkelijk kan bijdragen aan de opsporing van (bepaalde) strafbare feiten of de aanhouding van voortvluchtigen (zie artikel 126jj Sv) en of datzelfde doel niet met een lichter middel kan worden bereikt. Bij de plaatsing en inzet van ANPR-camera's

moet niet alleen rekening worden gehouden met de specifieke locatie waar de camera wordt geplaatst, maar ook met het verdere netwerk van camera's dat wordt ingezet voor de toepassing van artikel 126jj Sv. Dit is expliciet vastgelegd in het derde lid. Dit is relevant omdat de vastlegging van kentekengegevens met behulp van een afzonderlijke camera op zichzelf een beperkte en proportionele inbreuk op de persoonlijke levenssfeer kan vormen, maar als onderdeel van een netwerk van camera's een grotere inbreuk kan betekenen. Een beslissing van de verantwoordelijk kan zowel strekken tot de plaatsing van één of de plaatsing van meerdere camera's op één of meerdere locaties. Bij de beslissing tot plaatsing of inzet van een of meerdere camera's worden steeds de overwegingen tot die plaatsing of inzet vastgelegd. Deze vastgelegde gegevens kunnen bij de jaarlijkse privacy-audit (zie artikel 15) worden betrokken.

2. Vastlegging en raadpleging van ANPR-gegevens

Vastlegging van gegevens (artikel 4)

In dit besluit wordt een aantal eisen gesteld aan de vastlegging van 126jj-gegevens. In de eerste plaats wordt bepaald met welke foutmarges de ANPR-camera's kentekens mogen herkennen en aflezen. Uiteraard is het streven steeds om zo veel mogelijk kentekens juist te herkennen. Het gaat derhalve om een ondergrens. Vastgelegd wordt dat minimaal 90% van de kentekens van passerende voertuigen moet worden omgezet in het correcte kenteken (eerste lid). Dit percentage is van toepassing bij normale (weers)omstandigheden. In aanvulling daarop kan worden opgemerkt dat van alle gelezen kentekens ook een foto wordt opgeslagen (zie artikel 126jj, tweede lid, Sv). Indien er een hit is met een kentekengegeven, wordt, als extra waarborg, aan de hand van die foto door de geautoriseerde opsporingsambtenaar gecontroleerd of de ANPR-camera het kenteken juist heeft afgelezen (tweede lid). Zo kan worden voorkomen dat personen door een leesfout van de ANPR-apparatuur onterecht bij een opsporingsonderzoek worden betrokken.

Geen woningen of gezichten (artikel 5)

In dit besluit wordt bepaald dat zodanige (technische) maatregelen worden getroffen dat met ANPR-camera's niet in woningen (niet-openbare plaats) kan worden gekeken of afbeeldingen van inzittenden kunnen worden geraadpleegd. Uit het voorgestelde artikel 126jj, tweede en derde lid, Sv volgt reeds dat slechts bepaalde gegevens, te weten het kenteken, de locatie, het tijdstip van de vastlegging en de foto-opname van het voertuig, kunnen worden bewaard en geraadpleegd voor een termijn van vier weken. Uit de bewoordingen van de voorgestelde bepaling ('kentekengegevens' en 'foto-opname van het voertuig') kan reeds worden afgeleid dat het doel niet kan zijn om foto-opnames van bestuurders, passagiers, andere personen of een woning te verwerken. Het verwerken van de foto-opname van het voertuig dient andere doelstellingen. De ANPR-camera maakt een foto van de voor- of achterkant van voorbijkomende auto's. Het kenteken wordt door de ANPR-apparatuur als zodanig herkend en het wordt omgezet naar letters en cijfers (het kentekennummer). De foto-opname kan gebruikt worden om te controleren of de ANPR-apparatuur het kenteken heeft omgezet naar het juiste kentekennummer. De foto-opname mag daarnaast ook (een deel van) het voertuig omvatten. Dit kan van belang zijn om te kunnen controleren of het gaat om het gezochte voertuig. Aan de hand van de kleur van het voertuig of het merk kan bijvoorbeeld worden achterhaald of hier sprake is van een voertuig met vervalste kentekens of niet. Daarnaast kan de foto-opname van het voertuig relevant zijn,

bijvoorbeeld wanneer getuigen over de kleur en/of het merk en model van het door hen waargenomen voertuig hebben verklaard. Aan de hand van deze informatie kan de politie een selectie maken van kentekengegevens van voertuigen die op een bepaald tijdstip op een bepaalde plaats waren en die mogelijk relevant zijn in het kader van het opsporingsonderzoek.

Omdat ik het van belang vind om uit te sluiten dat personen herkenbaar op foto's voorkomen of dat in woningen kan worden gekeken en om te voorkomen dat een dergelijke 'bijvangst' gebruikt zal worden in het kader van de opsporing, heb ik in dit besluit bepaald in de eerste plaats dat, door bijvoorbeeld de afstelling van de apparatuur of de wijze waarop de camera's gericht zijn, voorkomen wordt dat in woningen kan worden gekeken of dat passagiers herkenbaar voorkomen op de foto van het voertuig. Nadere technische eisen kunnen bij ministeriële regeling worden gesteld. Dit neemt niet weg dat desondanks niet volledig kan worden uitgesloten dat bijvoorbeeld inzittenden van een voertuig op een foto voorkomen. Het is echter, gezien de omvang van het aantal vast te leggen 126jj-gegevens, praktisch niet uitvoerbaar om bij de vastlegging een controle uit te voeren. Daarom zal er een controle plaatsvinden wanneer een verzoek wordt gedaan de gegevens te mogen raadplegen. Alsdan zal de geautoriseerde opsporingsambtenaar vóór verstrekking van de gegevens een controle uitvoeren en hij zal zonodig alsnog de woningen en personen van de foto verwijderen dan wel onherkenbaar maken. Vgl. *Handelingen II* 2 november 2016, 17-17-15.

Geautoriseerde opsporingsambtenaar (artikel 6)

Op grond van artikel 126jj, derde lid, Sv kunnen de bewaarde ANPR-gegevens enkel worden geraadpleegd door een door de minister van Veiligheid en Justitie daartoe geautoriseerde opsporingsambtenaar. In dit besluit wordt nader ingevuld welke opsporingsambtenaren geautoriseerd kunnen worden. Enkel opsporingsambtenaren die belast zijn met taken of werkzaamheden op het gebied van de coördinatie van het informatieproces ter ondersteuning van een goede uitvoering van de politietaak (zie artikel 2:1 van het Besluit politiegegevens) komen in aanmerking om geautoriseerd te worden. De korpschef van de politie (voor de KMar: de minister van Defensie) moet er bovendien in voorzien dat deze opsporingsambtenaren beschikken over voldoende kennis en vaardigheden om deze taak uit te voeren (zie het van overeenkomstige toepassing verklaarde artikel 2:9 van het Besluit politiegegevens). De verleende autorisaties worden vastgelegd en periodiek geëvalueerd.

Raadpleging (artikel 7)

Een opsporingsambtenaar die bezig is met een opsporingsonderzoek, kan niet zelf de 126jj-gegevens raadplegen. Hij kan slechts na een bevel daartoe van de officier van justitie een verzoek om verstrekking van de gegevens doen aan de geautoriseerde opsporingsambtenaar (artikel 126jj, derde lid, eerste volzin).

In dit besluit wordt bepaald dat het verzoek langs geautomatiseerde weg wordt gedaan. De verzoekende opsporingsambtenaar overlegt daarbij het bevel van de officier van justitie aan de geautoriseerde opsporingsambtenaar. In dat bevel staat onder andere voor welk doel de gegevens moeten worden geraadpleegd, in het kader van welke strafzaak en wat de zoekvraag is. Op basis van dat bevel voert de geautoriseerde opsporingsambtenaar de zoekvraag uit. Op grond van artikel 4, tweede lid, controleert de geautoriseerde ambtenaar of het uitgelezen kenteken overeenkomt met het kenteken op het voertuig. Op grond van artikel 5, vierde lid, controleert de opsporingsambtenaar de foto en verwijdert eventueel daarop nog voorkomende niet openbare plaatsen of

personen dan wel maakt die onherkenbaar. Vervolgens leidt de geautoriseerde opsporingsambtenaar de resultaten van de vergelijking door aan de opsporingsambtenaar die het verzoek had gedaan.

Over het algemeen zal de geautoriseerde opsporingsambtenaar niet bij het opsporingsonderzoek betrokken zijn. Alleen personen die, kort gezegd, belast zijn met coördinatie van het informatieproces kunnen immers geautoriseerd worden (zie artikel 6). Wanneer in een uitzonderingsgeval de geautoriseerde opsporingsambtenaar niettemin betrokken is bij het onderzoek in het kader waarvan het verzoek wordt gedaan 'verschoont' hij zich; hij stuurt het verzoek dan door naar een andere geautoriseerde opsporingsambtenaar.

Logging (artikel 8)

Bij ieder verzoek wordt een aantal gegevens vastgelegd (gelogd), zoals de naam van de verzoeker, de gegevens waarmee vergeleken wordt en in welk kader de raadpleging plaatsvindt (vgl. artikel 32 van de Wet politiegegevens). Een aantal gegevens, zoals de naam van de geautoriseerde opsporingsambtenaar en de zoekvraag, worden ook door het centrale opslagsysteem zelf opgeslagen (zie paragraaf 3 hieronder).

Op grond van het tweede lid van artikel 8 worden de gegevens in ieder geval bewaard totdat de privacyaudit is verricht.

3. Centrale opslagsysteem

Centrale opslag (artikel 9)

ANPR-gegevens die op grond van artikel 126jj worden vastgelegd, worden centraal opgeslagen (eerste lid). Alleen de 126jj-gegevens worden in dit centrale opslagsysteem opgenomen (derde lid). Deze ANPR-gegevens worden aldus gescheiden van andere ANPR- en politiegegevens (die op grond van de artikelen 8 en 9 worden verwerkt). De verantwoordelijke is belast met het beheer over het centrale opslagsysteem (tweede lid). Zoals gezegd slaat het centrale systeem bij indiening van een zoekvraag een aantal gegevens automatisch op (vierde lid). Daarnaast wordt bepaald dat de ANPR-gegevens vier weken na vastlegging geautomatiseerd worden vernietigd (vijfde lid). Daarvoor is dus geen menselijke tussenkomst nodig.

Beveiligingseisen (artikelen 10 en 11)

In dit besluit is een aantal beveiligingseisen vastgelegd die gelden voor het centrale opslagsysteem. Uit artikel 4, derde lid, van de Wet politiegegevens – die van toepassing is – volgt reeds dat er passende beveiligingsmaatregelen moeten worden getroffen. Dit besluit vult deze bepaling ten aanzien van het centrale opslagsysteem nader in door een aantal maatregelen voor te schrijven die *minimaal* moeten worden genomen. Met betrekking tot enkele van deze maatregelen wordt hier ter verduidelijking het volgende opgemerkt. In artikel 10 wordt bepaald dat de toegang tot het centrale opslagsysteem op deugdelijke wijze is beveiligd, onder meer door middel van persoonsgebonden authenticatie. Authenticatie is erop gericht vast te stellen of de betrokkene rechtmatig toegang heeft tot het systeem; uit de eis dat deze persoonsgebonden dient te zijn, vloeit voort dat deze altijd herleidbaar dient te zijn tot een identificeerbare persoon. De beveiliging moet zodanig zijn ingericht dat (een poging tot) ongeautoriseerde toegang gedetecteerd wordt en dat tijdige interventie plaatsvindt. Dit kan onder

andere door het aantal inlogpogingen te beperken en een overschrijding van het aantal inlogpogingen te laten leiden tot definitieve blokkering die uitsluitend door de verantwoordelijke kan worden opgeheven.

Op grond van artikel 11 moeten wijzigingen in het systeem die de beveiliging van de gegevens kunnen beïnvloeden bekend zijn bij de verantwoordelijke en als aanvaardbaar zijn beoordeeld.

In artikel 12 worden enkele eisen gesteld met betrekking tot het onderhoud en de reparatie van het centrale opslagsysteem. Onder onderhoud moet in dit kader onder andere worden verstaan bestandreparatie en het (reguliere) systeemonderhoud. Dit moet – onder bepaalde voorwaarden – ook op afstand kunnen worden gedaan. In het geval dat bij onderhoud op afstand niet in het vereiste beveiligingsniveau kan worden voorzien, zal dit onderhoud op locatie moeten plaatsvinden. Reparatie betreft fysieke reparatie, dat wil zeggen aan het apparaat zelf.

4. Verstrekking ANPR-gegevens aan Bonaire, Sint Eustatius en Saba en het buitenland

Verstrekking buitenland (artikel 13)

Op grond van artikel 126jj Sv is artikel 17 van de WPG van toepassing op de 126jj Sv-gegevens. Het zevende lid van dat artikel 17 van de WPG biedt een grondslag om bij algemene maatregel van bestuur nadere regels te stellen over die verstrekking en daarbij te stellen voorwaarden. Voor 'gewone' politiegegevens zijn die nadere regels opgenomen in paragraaf 5 van het BPG.

In de toelichting op de tweede nota van wijziging (*Kamerstukken II 2015/16, 33 542, nr. 20*) is opgemerkt dat de buitenlandse justitiële autoriteiten zelf geen toegang krijgen tot de 126jj-gegevens. In artikel 13 van dit besluit wordt dit geregeld door de bepaling dat 126jj-gegevens alleen aan buitenlandse autoriteiten kunnen worden verstrekt door een geautoriseerde opsporingsambtenaar overeenkomstig de in dit besluit voorgestelde procedure (artikelen 5 tot en met 8) na toestemming van de officier van justitie, die controleert of het verzoek aan de voorwaarden voldoet (tweede lid).

In de toelichting bij de tweede nota van wijziging is aangegeven dat het wenselijk is om ten opzichte van de bepalingen in het BPG te voorzien in enkele afwijkingen om zo te bewerkstelligen dat de 126jj Sv-gegevens alleen kunnen worden verstrekt aan en gebruikt door buitenlandse autoriteiten onder dezelfde voorwaarden als waaronder de Nederlandse autoriteiten gebruik kunnen maken van deze gegevens.

Dit betekent allereerst dat de 126jj Sv-gegevens alleen kunnen worden verstrekt aan buitenlandse autoriteiten wanneer zij die gegevens nodig hebben voor een van de doelen opgesomd in artikel 126jj, derde lid, Sv, dat wil zeggen de opsporing van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten of de aanhouding van een voortvluchtige (eerste lid). Ten aanzien misdrijven waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten kan worden opgemerkt dat het moet gaan om een misdrijf waarvoor *in Nederland* voorlopige hechtenis wordt toegelaten. Bij een voortvluchtige persoon gaat het om een persoon die moet worden aangehouden in verband met een bevel tot vrijheidsbeneming (waaronder een bevel voorlopige hechtenis of een bevel medebrenging) of de tenuitvoerlegging van een

veroordelend vonnis of arrest (artikel 564 Sv) door Nederland dan wel door de verzoekende autoriteit.

Artikel 126jj Sv bepaalt dat de 126jj Sv-gegevens alleen kunnen worden geraadpleegd na een bevel daartoe van de officier van justitie. Ook bij de verstrekking van de gegevens aan buitenlandse autoriteiten wordt in een rol voor de officier van justitie voorzien: hij moet toestemming geven voor de verstrekking (tweede lid).

Voordat hij zijn toestemming geeft, bekijkt officier of de verzoekende autoriteit de benodigde informatie heeft aangeleverd. Het gaat dan om de informatie opgenomen in artikel 126jj, vierde lid, Sv (onder andere met welk doel de gegevens worden gevraagd en wat de precies zoekvraag is).

Met die informatie kan de officier van justitie toetsen of de 126jj Sv-gegevens waarom wordt gevraagd verstrekt kunnen worden. De gegevens kunnen alleen worden verstrekt bij een voldoende concrete zoekvraag (kenteken en/of locatie en tijdstip) (eerste lid, tweede volzin) die ook aan de overige voorwaarden voldoet.

Nadat de officier van justitie toestemming heeft gegeven, gelden voor de geautoriseerde opsporingsambtenaar dezelfde voorschriften als wanneer de officier van justitie in een Nederlandse zaak een bevel zou hebben gegeven (zie de artikelen 5 tot en met 8, die van overeenkomstige toepassing zijn verklaard).

Verder wordt bepaald (derde lid) dat de gegevens slechts worden verstrekt onder de voorwaarden dat deze a. niet worden gebruikt voor andere doeleinden dan waarvoor zij zijn verstrekt; b. door de ontvangende autoriteit worden vernietigd zodra de doeleinden waarvoor is verstrekt zijn verwezenlijkt; en c. niet worden doorgegeven. Hiermee wordt gezorgd dat na de verstrekking aan het buitenland de doelbinding van toepassing blijft.

Verstrekking Bonaire, Sint Eustatius en Saba (artikel 14)

Artikel 13 is van overeenkomstige toepassing op de verstrekking van gegevens uit de database aan de autoriteiten op Bonaire, Sint Eustatius en Saba.

5. Audit

Jaarlijkse audit (artikel 15)

Op grond van artikel 33 van de WPG worden (privacy)audits uitgevoerd. Artikel 6:5 van het BPG bepaalt dat eens in de vier jaar een privacy audit wordt gehouden. Ten aanzien van de uitvoering van artikel 126jj Sv zal evenwel jaarlijks een privacy audit worden uitgevoerd (zie *Kamerstukken II 2012/13, 33 542, nr. 3, blz. 14*). Dat wordt vastgelegd in artikel 14 van dit besluit. Voor het overige is artikel 6:5 van het BPG van toepassing.

6. Nadere regels

Ministeriële regeling (artikel 16)

De technische eisen die aan de ANPR-camera's en het centrale opslagsysteem worden gesteld, kunnen nader worden uitgewerkt bij ministeriële regeling. Regeling van die eisen op een lager niveau dan een algemene maatregel van bestuur is gewenst omdat zij met enige regelmaat aangepast zullen moeten worden aan de voortschrijdende technologische ontwikkelingen.

De Minister van Veiligheid en Justitie,

CONCEPT